

Із сучасної української літератури

Мета: продовжити знайомити учнів із життєвим та творчим шляхом Галини Вдовиченко; прочитати та обговорити зміст твору «36 і 6 котів»; удосконалювати вміння учнів вичерпно відповідати на запитання за змістом прочитаного тексту; розвивати культуру зв'язного мовлення, логічне мислення, увагу, пам'ять; збагачувати словниковий запас учнів; формувати кругозір, світогляд; виховувати в учнів почуття поваги, пошани до різних видів мистецтва, зокрема до книги.

Хід уроку

I. Організаційний момент

II. Мотивація навчальної діяльності

Чому найбільше подобаються усім смішні відео про котів? Чому саме коти?

Чи пустили б ви до себе додому зграю котів-безхатків? Упевнені, що ні?

Справді? Що ж, урешті, пані Крепова також гадки не мала, що погодиться на таку авантюру – прийняти у власній затишній однокімнатній квартирі ціле хвостате юрбище. Утім, юрбище напевно не спромоглося б переконати господиню. А от справжнє товариство, 36 та 6 неповторних котячих особистостей – без сумніву. Врешті добросердність буде винагороджено, бо ж, виявляється, ця вусата компанія має безліч талантів!

Книжка «36 і 6 котів» Галини Вдовиченко – проста, добра й весела історія, приправлена щоденними життєвими дрібницями. У мажорну канву оповіді без тіні повчання вкраплено думки про те, що фортуна примхлива, та безвихідних ситуацій, як і непотрібних котів, не буває; що кожен – неповторний, «хоч не

завжди це можна зауважити з першого погляду»; а «зірками» можуть стати й підвальні коти, якщо до щирого бажання та природних здібностей докладуть бодай дрібку праці. А ще про те, що все в житті залежить від того, як на це поглянути: «Візьмімо, наприклад, нормальну людську температуру. Тридцять шість і шість, правильно? Температура здоров'я. А сорок два – це не просто погано, це – гірше не буває. Тридцять шість і шість – добре, сорок два – жахливе неподобство. ... Нас тут рівно тридцять шість і шість, тридцять шість дорослих та шестеро маленьких. Хороша цифра. Цифра щастя, здоров'я та гармонії». *(Ірина Гищук, видавництво "БараБука")*

III. Опрацювання навчального матеріалу

1. Знайомство із письменницею

https://www.youtube.com/watch?v=AeKltM1Q8ol&ab_channel=%D0%A2%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D0%B0%D0%BD%D0%B0%D0%BD1

2. Прочитати. Вміти переказати.

ВСТУП

Ця історія – про одне котяче товариство. Доволі велике.

Щиро кажучи, дуже велике.

Можливо, вам дотепер ніколи й не доводилося бачити стількох муркотунів одночасно. Тридцять шість і шість! От їх скільки.

Лише уявіть собі.

Це ж повнісінький котячий автобус.

Або велика котяча група у дитячому садочку.

Або переповнений котячий клас.

Багатенько, еге ж... Натомість – не юрба. Ні, не юрба, не натовп. А саме товариство, котяча спільнота.

Перш за все варто познайомитися з ними усіма, аби не плутатися згодом. Бо насправді цілковито однакових поміж них не знайти. Кожен неповторний. Кожен особистість. Хоч не завжди це можна зауважити з першого погляду.

КОЛЬОРОВІ

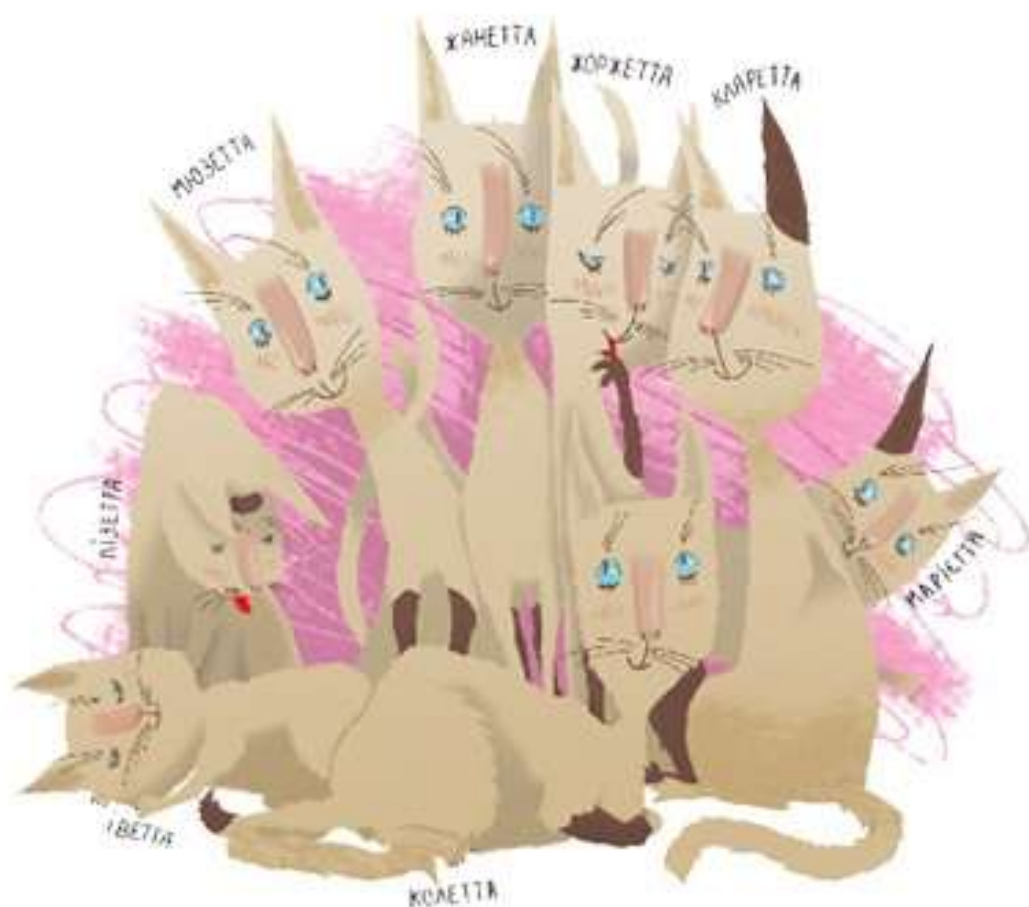
Сірий, Білий-альбінос, Рудий, Коментатор-Чорний кіт.

Самі бачите, чого у них такі імена. Бо Сірий – то сірий, Білий – зовсім білий, Рудий – рудий, а Чорний – чорний, а чому він коментатор, самі невдовзі зрозумієте.

ЖОРЖИНКИ

Це Бубуляк так назвав вісімку дівчат-кішечок, а воно й причепилося. Жоржинки та й жоржинки. Насправді ж кожна з них має своє ім'я, яке їй дала колишня господиня. Вона у них була одна на всіх, наспівувала пісню про Іветту-Лізетту та інших, тому й своїх кішечок назвала іменами з пісні: Іветта, Лізетта, Мюзетта, Жанетта, Жоржетта, Кларетта... І Колетта з Маріеттою. Вони дуже подібні, відрізняються лише плямками – у кожної вони свої.

МАЛЮКИ

А це – Малюки. Їх шестеро – Клаповух та інші. Ніхто з них не знає, коли й де народилися, і всі, окрім Клаповуха, до пори до часу навіть імен не мають. Полюбляють стрибати, катулятися, ганятися одне за одним і реготати без причини. Вони прибилися до гурту дорослих того дня, коли й почалася ця історія про 36 і 6 котів.

Не вірите, що усіх загалом саме стільки? – Полічіть самі. Рівно тридцять шість дорослих та шестеро малюків!

РОЗДІЛ 1

А було так. Одного дня у підвалі багатоповерхового будинку замінили старі двері на нові. Старі мали зручну дірку при самій землі, тож усі коти могли безперешкодно потрапити до підвалу і вільно вийти звідти у будь-який час. Нові металеві двері позбавили їх такої можливості. Ні зайти, ні вийти. Ще й усі віконечка у підвалі затулили, аби щурі не бігали. Від тих нововведень вуличні коти залишилися без притулку.

Не було куди подітися підвальним котам, що народилися у цьому підвалі, і голодним хавчикам, і жоржинкам, що вдень

відпочивали під балконом. І кольоровим котам не було де спати, і танцюристам, і навіть котам із сусідньої брами. Це був їхній спільний підвал. А тепер усі без даху над головою. Навіть Малюки.

Що було робити?

На вулиці – вітер з дощем, і стрімко западає темрява. Куди сховатися? Де перебути негоду? Зібралися коти на сходовому майданчику першого поверху – й нумо радитися. Голота з Кутузовим мало не побилися, завзято вирішуючи, куди повести товариство – у комірчину під сходами чи на горище. Рушили було під сходи. А там – оце так сюрприз! – склад велосипедів та дитячих візочків. Не сховаєшся, бо проженуть. Потяглися довгою вервечкою на горище, а там – оце так несподіванка! – хтось горище замкнув. Не пройти, не пролізти. Ніде безпритульним котам свої голови прихилити.

– Бу-бу-бу-бу-бу...

Це розумнику Бубулякові сяйнула якась слушна думка. Він завжди спочатку думає, а потім говорить.

– А пані Крепova з першого поверху? – глянув на друзів питально.

- Та, що в окулярах? – озвався хтось.
- За отим вікном, що в'юнка троянда на драбинці?
- Що з прочиненої кватирки пахне свіжими булочками?
- Що племінник Стас?.. зі старим фольксвагеном?..
- Вона, мабуть, добра жінка, – провадив далі Бубуляк.
- Така добра, що жодного разу нам і сосиски не винесла!
- ...ані сардельки!
- ...ані ковбаски!
- ...ані ковбасної шкірки!
- Цитьте! – втрутився Голота, посмикуючи себе за кульчик. – Мринь-бринь! Якщо вас, хавчики, не пригощали, це ще не значить, що та людина є недобра. Може, вона м'яса не їсть.
- Карочі, – Кутузов поправив пов'язку на оці. – Добра чи недобра, а вибору немає. Вперед!
- Можливо, пані Крепова не відмовить котам... у тимчасовому прихистку... – припустив Бубуляк. – Принаймні варто спробувати... То хто наважиться на перемовини? Хто піде проситися?.. Кутузов, Голота чи я?

НУ ОТ. ТЕПЕР МОЖНА Й ПОЧИНАТИ...

Домашнє завдання

Прочитати з конспекту 1 розділ.

Розділ 2 прослухати аудіо. Вміти все переказати.

https://www.youtube.com/watch?v=-Qr30j7dpY4&ab_channel=%D0%A2%D0%B5%D0%BF%D0%9B%D0%B8%D1%86%D1%8F-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%D1%80%D1%80%D0%B5%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%D1%96%D0%B4%D0%B5%D0%B9